

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O du sielens største glæde,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O du sielens største glæde," i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56*, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid95932/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Nr. 61.

Mel. Nu vel an vær træk til mode.

O du sielens største glæde,
 Alle frommes kraft og liv,
 Som i vel- og veestands sæde
 Er vor heste tidsfordriv,
 O du søde Hellig Aand,
 Som med din den stærke haand
 Holder hele verdens rige:
 Hør dog hvad jeg nu vil sige!

2. Du est jo den største gave,
 Som i verden nævnes kand,
 Verden, naar jeg dig maa have,
 Jeg ey agter for et grand,
 Overgiv dig, kom til mig,
 Kom til hiertet, som du dig
 Til din tempel før udvalgte,
 Da man først ved navn mig kaldte.

3. Fra GUDs thrones høye sæde
 Som en regn du øses ned,
 Faderens og Sønnens glæde
 Regner paa GUDs christenhed,
 Kom! du, som saa gierne est
 Alle frommes daglig giest,
 Kom og lad mit hierte flude
 Naadens flod deri at rinde. 114

4. Du har wiisdom uden lige,
 Kiender hver en dræbe vand,
 Hvert et støv i verdens rige,
 Intet for dig skiules kand,

Nr. 61. DJ². 2, 1: est] er J²: jo den] jordens J². 2, 7: din tempel] dit tempel J². 3, 1: Guds thrones høye sæde] Guds høye thrones sæde DJ². 4, 1: uden lige] uden ende DJ². 1, 3: i verdens rige] til verdens ende DJ².

Nr. 61. Oversættelse. O du allersindste frønde, P. Gerhardt, Sehr. s. 203. — 2, 5: overgiv dig] giv efter for min bøn. — 2, 7: 1. Kor. 3, 16; 6, 19. — 2, 8: Der tænkes på dåben. — 3, 2: Hos. 6, 3. — 3, 3: Faderens og Sønnens glæde] den, der er Faderens og Sønnens glæde, nemlig Anden. — 3, 7-8: Rom. 5, 5. — 4, 3: stau] støvgran.

Nu du kiender grandt og seer
 Alt hvad mig i verden skeer,
 Lad din wiisdom mig da lære,
 Hvordan jeg for GUD skal være.

5. Du est hellig, bliver funden
 Hvor man elsker synden ey,
 Du er ey med dem forbunden,
 Som vil gaae den brede vey,
 Gjør mig, søde naade-skæt,
 Deylig perle-reen og glædt,
 Lad ey findes det du hader
 Mig i tanker, ord og lader.

6. Du est from og mild af herte,
 Som et lam i sind og mod,
 Lindrer gierne vores smerte,
 Mod os onde mild og god,
 Ach! forlad og giv mig ind
 Saadan fromhed i mit sind,
 At jeg kand i aandens brynde
 Ogsaa mine fiender ynde.

7. Hug mig ikke op fra rode
 For det onde, jeg har gjort,
 Saa er jeg ret vel til mode,
 Naar du mig ey kaster bort.
 Gjør mig til din egen skæt,
 Og hvad jeg har efterladt,
 Ved din naade skal herefter
 Rettes op af alle kræfter.

8. Jeg da herved plæt afsiger
 Alt det, som er dig imod,

5, 1: est| er 1°-7. 5, 6: *deylig perle-reen og glædt| deylig, perle reen og glæt DJ^o-3.*
 6, 1: est| er 2°-7.

5, 4: Mt. 7, 13. — 5, 8: *lader| adfærd.* — 6, 5: *forlad| tilgiv.* — 6, 7: *brynde| brand,*
 varme. — 7, 1: Mt. 3, 10; 7, 19. — 7, 6: *efter-ladt| udladt, forsenet.* — 8, 1: *plæt|*
 fuldstændig.

Viger alle synder, viger,
 Jeg er GUDs med liv og blod,
 Vær forbandet meer og meer 115
 Alt hvad satan gjerne seer,
 Bort I skidne syndens veye,
 Gud skal ene hiertel eye.

9. Kun allene at din naade
 Gjør mig ret fra synden fri,
 Hjelper mig min gang at raade
 Paa den trange livets stie.
 Bryd det onde kjødets sind,
 Kast det bort i vær og vind,
 Lad mig satan aldrig blinde,
 Gjør mig nye i mine sinde.

10. Vær min hielp, hvad mig beegner,
 Naar jeg synker, vær min stav,
 Favn mig, naar jeg døer og blegner,
 Naar jeg ligger, vær min grav,
 Og naar jeg igien opstaer,
 O saa hielp mig, at jeg gaer
 Ind i himlens høye sale,
 Evig dig at see og tale.

Nr. 62.

Mel. Hører til I høye Himle etc.

Lad din naade paa os regne,
 Thi min siel er tør som sand,

8, 7: syndens] Spødsens D. 9, 4: hierts] Livsens D. 9, 5: kjødets] Kjødens D. 10, 2: spiker] stunker D. 10, 6: o] og DML orig.: ey so hilf mir. 10, 8: evig] evig D. Nr. 62. DML?

9, 1: kun allene al] når blot; hermed indføres det, som er betingelsen for at virke-
 liggøre det Etsagn, der er givet i det foregående vers. — 9, 4: Mi 7, 14. — 9, 8:
 mine sinde] mit sind. — 10, 1: hvad mig beegner] hvad der end møder mig. —
 10, 8: dig at ... tale] at tale med dig, jfr. min JEsau tale, nr. 218, 10, 8.
 Nr. 62. Oversættelse. GÖtt gieb einen milden regen, M. Krazer, Schr. s. 187. —
 Salmen begynder som en bøn om Helligaanden, i v. 1-2 rettet til Faderen, i v. 3
 til Sønnen, og bliver derefter i v. 4 en bøn til Ånden selv. — 1, 1: Es. 44, 3: 45, 8:
 Es. 34, 26, jfr. Ps. 55, 10 flg.; Hos. 6, 3.